

दैनिक

लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

हामी बोलेर मात्र
होइन पुर्‍याएर छाड्छौं

तपाईंको अत्यन्तै जरूरी चिठी एवं पार्सलहरू
नेपाल लगायत भारत र विश्वका
प्रमुख शहरहरूमा पठाउनु परेमा
हामीलाई सम्भन्हाउनु

सुपर काउन्टेरिक
कुरियर्स सर्भिस

ट्राफिक चोक हिमालयन
बैंकको साइड (सूर्य लाईफ इन्सोरेन्स भएक
भवन) फोन:- ०७१५४२५७१

वर्ष ३८ | अंक १६३ | बुटवल | २०८३ असार ०१ गते, सोमबार

नेपाल संवत् ११४६ | Monday Jun 15, 2026

पृष्ठ ४

मूल्य रु. ६ मात्र

Lumbini

शिक्षक कर्मचारी आन्दोलनको तयारीमा

बुटवल । गत वर्ष शिक्षक महासंघको नेतृत्वमा काठमाडौंमा भएको २९ दिन लामो आन्दोलनपछि सरकारले २०८२ वैशाख १७ गते शिक्षकको माग सम्बोधन गर्न मन्त्रिपरिषद्बाट ९ बुँदे पारित गरे पनि कार्यान्वयन नभएपछि नेपाल शिक्षक महासंघ फेरि आन्दोलनको तयारीमा जुटेको छ । २०८१ चैत २० देखि २०८२ वैशाख १७ गतेसम्म महासंघको नेतृत्वमा देशभरका शिक्षक काठमाडौं आएका थिए ।

‘९ बुँदेको कार्यान्वयन भएको छैन । माग पूरा नभएपछि आन्दोलन अनिवार्य हो । परिस्थितिले आन्दोलनमा लैजाँदै छ,’ शिक्षक महासंघका अध्यक्ष लक्ष्मीकेशोर सुवेदीले भने-‘यो सरकारको बेवास्ताको कारण हो ।’ महासंघले आफ्ना मागबारे सरकारलाई ध्यानाकर्षण पनि गराइसकेको छ । ‘मन्त्रीज्यूलाई एजेन्डा

राखेका छौं । हेर्छौं भन्नु भएको छ । हामी पनि हेर्दै छौं ।’- अध्यक्ष सुवेदीले भने ।

गत वर्ष शिक्षक महासंघले शिक्षा ऐन जारी गर्न माग राखेर आन्दोलन गरेको थियो । र, तत्कालीन प्रतिनिधिसभाबाट विधेयक पास गर्ने तयारी थियो । तर जेनजी आन्दोलनका कारण संसद् नै विघटन भएपछि विधेयक पास हुन पाएन ।

‘वैशाख १७ को ९ बुँदे कार्यान्वयन भएको छैन । सबै काम काँचो-काँचो भएको छ,’ अध्यक्ष सुवेदीले भने- ‘ऐन आउने निश्चित भएको छैन ।’ २०८० भदौ २७ गते तत्कालीन संसद्मा विद्यालय शिक्षा विधेयक दर्ता भएको थियो । र, शिक्षा समितिबाट विधेयक पास भए संसद्मा पेस गरिएको थियो ।

» बाँकी ३ पेजमा

बालेन सरकारले

धेरै गल्ती गरिसक्यो : शमशेर

कार्यक्रममा बोल्दै नेता राणाले सरकारले समय दिन नपुग्दै गल्ती गरेकाले सरकारको नयाँ विकल्पको रूपमा आफूहरूले नयाँ पार्टी खोल्न लागेको दाबी समेत गरे । नयाँ पार्टीले राजासहितको प्रजातन्त्र बोके र मुलुकलाई हिन्दु राष्ट्र कायम गराउने गरी वर्तमान सरकारको विकल्प दिने उनले बताए ।

नेता राणाले मलमास परेकाले नयाँ पार्टीको नाम, भण्डासहितको कार्यक्रम केही पछि मात्रै सार्वजनिक गर्ने निर्णय गरिएको बताए ।

उनले भने-‘यो बालेन सरकार पनि के होला, कसो होला ? भन्ने यो सय दिन नपुग्दै तमाम प्रश्न चिह्नहरू उठिसके । तमाम गल्तीहरू गरिसके । यो बालेन सरकार देशमा असफल भयो भने नेपाली जनताले एउटा विकल्प खोज्नेछन् । त्यो विकल्प भनेको एमाले, काँग्रेस, माओवादी र राप्रपा पनि होइन । त्यो विकल्प भनेको राजासहितको प्रजातन्त्र बोक्ने पार्टी, हिन्दुराष्ट्र ल्याउने पार्टी त्यो विकल्प हुनेछ । त्यो विकल्प हाम्रो पार्टीले दिनेछ । हाम्रो नयाँ बन्ने पार्टीले दिनेछ ।’

नेता राणाले नयाँ पार्टीले आगामी स्थानीय तहमा भाग लिने घोषणा पनि गरे ।

सहकारी ठगीको पैसा जनताको करबाट तिरे व्यवस्था नै ढल्छ : प्रसाई

बुटवल । नागरिक बचाउ महाअभियानका संयोजक दुर्गा प्रसाईले मुलुकमा वर्तमान गणतान्त्रिक शासन व्यवस्थाको अन्त्य हुने चेतावनी दिएका छन् । काठमाडौंमा आइतबार आयोजित ‘प्रस्तावित राष्ट्रवादी पार्टी निर्माणार्थ जिम्मेवारी हस्तान्तरण तथा परिचायात्मक कार्यक्रम’ मा बोल्दै उनले यस्तो जिकिर गरेका हुन् ।

जानीजानी सहकारी ठगेहरूको पैसा जनताको करबाट तिर्ने काम सुरु गर्ने बित्तिकै वर्तमान सरकारको दशा सुरु हुने र यो व्यवस्था नै नरहने प्रसाईको भनाइ छ । संयोजक प्रसाईले वर्तमान सरकार र राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा) लाई लक्षित गर्दै आफूले यसअघि नेकपा (एमाले) लाई जस्तै नात्रेभर पनि चेतावनी दिए ।

पैसा दिए राखिएका २-४ जना कन्टेन्ट क्रिएटरहरूले सामाजिक सञ्जालमा मुछ छाड्ने काम गरिरहेको आरोप लगाउँदै उनले ती सबैका घरहरू मान्छेले वाच गरिरहेको बताए । मुलुकमा अब अर्को आन्दोलन हुने र त्यस आन्दोलनले पिँध नभएको गमला जस्तो वर्तमान शासन व्यवस्थालाई बढार्ने उनले दाबी गरे । सरकारले निजी अस्पतालहरूलाई स्वास्थ्य बिमा बापतको २२ अर्ब रूपैयाँ नदिएको, दुग्ध किसानको १० अर्ब भुक्तानी दिन बाँकी राखेको र किसानलाई मल समेत उपलब्ध गराउन नसकेको भन्दै उनले सरकार जनताका समस्यामा गम्भीर नभएको आरोप लगाए ।

» बाँकी ३ पेजमा

कांग्रेसलाई फुट्न दिन्नः शेखर

बुटवल । नेपाली कांग्रेसका नेता डा. शेखर कोइरालाले नेपाली कांग्रेसलाई कुनै पनि हालतमा फुट्न नदिने बताएका छन् ।

विराटनगरमा आइतबार आयोजित पार्टीको संस्थापन इतर पक्षको भेलालाई सम्बोधन गर्दै उनले एकदिवका बनाएर अगाडि बढाउने बताएका हुन् ।

भेलालाई सम्बोधन गर्दै कोइरालाले पछिल्लो समय पार्टीभित्र निरंकुशताको संकेत देखिएको बताए । ‘नेपाली कांग्रेसको जन्म नै लोकतन्त्रको स्थापना र निरंकुशताको अन्त्यका लागि भएको हो,’ कोइरालाले भने-‘तर अहिले अद्यावधिक गर्न नमानेको बहानामा देशभरका वडा सभापतिहरूलाई मौखिक रूपमा हटाउने काम भइरहेको छ । यो निरंकुशताको सुरुवात हो, जुन कांग्रेसको आदर्शविपरीत छ ।’

डा. कोइरालाले पार्टीभित्रको आन्तरिक विवाद समाधानका लागि ५ बुँदे प्रस्ताव पेस गरेको बताएका छन् । सभापति गगन थापासँग छलफल गरी ५ बुँदे प्रस्ताव अघि सारेको बताएका हुन् । उनका उक्त प्रस्तावमा नेतृत्व सकारात्मक देखिए पनि कार्यान्वयनमा ढिलासुस्ती भएको छ । भेलालाई उनले प्रस्ताव पढेर सुनाए ।

१५औँ महाधिवेशनका लागि क्रियाशील सदस्यता अद्यावधिक अनिवार्य नपर्ने, १४औँ महाधिवेशनपछि नवीकरण र वितरण गरिएका क्रियाशील सदस्यकै आधारमा १५औँ महाधिवेशन गर्ने, १४औँ महाधिवेशनको केन्द्रीय समिति, कार्यसमिति र विशेष महाधिवेशनको कार्यसमितिलाई समायोजन गरी एउटै बनाउने, कार्य सम्पादन समिति गठन गर्दा सभापतिको बहुमत हुने गरी व्यवस्था गर्ने तथा निर्वाचन, क्रियाशील सदस्यता, छानबिन, अनुशासन र विधान लगायतका महत्वपूर्ण समितिहरू आपसी सहमति र समझदारीका आधारमा मात्र गठन गर्ने प्रस्ताव सभापतिलाई पेस गरेको डेढ महिना बिते पनि प्रगति भने नभएको उनको दाबी छ ।

‘यी प्रस्ताव गरेको डेढ महिना भइसक्यो, तर आखिर केले रोकिराखेको छ ?,’ उनले भने-‘किन बारम्बार कुरा फेरिरहुनु भएको छ ?’

कोइरालाले कांग्रेस कमजोर हुँदा देशको लोकतन्त्र, सार्वभौमिकता र अखण्डता समेत कमजोर हुने बताए ।

‘कांग्रेस अहिलेकै परिस्थितिमा अगाडि बढ्न सक्दैन । हामीले सबै शक्तिलाई एकताबद्ध गर्नुपर्छ । सहमति, सहकार्य र एकता नै आजको आवश्यकता हो,’ उनले भने-‘कांग्रेस कमजोर हुँदा राष्ट्रियता कमजोर हुन्छ ।’

सामाजिक सञ्जालमा आउने प्रतिक्रियाको पछि नलाम कार्यकर्तालाई अग्रह गर्दै उनले पार्टीलाई मजबुत बनाउन तल्लो तहदेखि नै एकताको सन्देश लैजानु पर्ने बताए । ‘म तपाईंहरूलाई विश्वास दिलाउन चाहन्छु, पार्टी फुट्दैन र म फुट्न दिने पनि छैन । हुक्क भएर संगठन निर्माणमा लाग्नुहोस् ।’- उनले भने । नेपाली कांग्रेसका नेता कृष्णप्रसाद सिटौलाले पार्टीभित्र भइरहेको आन्तरिक कलह, कार्यशैली र महाधिवेशनको अन्योललाई चिर्नु पर्ने बताएका छन् ।

» बाँकी ३ पेजमा

यस्तो बन्थो

रास्वपा लुम्बिनीको प्रदेश समिति

अधिवेशनमा राजनीतिक, वैचारिक विषयमा कुनै वहस र छलफल नभएको, दोस्रो चरणको चुनावसम्म दुई तिहाईभन्दा धेरै प्रतिनिधि
लाखापाखा लागेर ८४३ प्रतिनिधिमध्ये २४८ जना मात्र मतदानमा सहभागी भएका भन्दै प्रतिनिधिहरूले असन्तुष्टी जनाएका थिए ।

लुम्बिनी संवाददाता

बुटवल

राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी रास्वपा लुम्बिनी प्रदेश समितिको पहिलो अधिवेशनले नयाँ नेतृत्व चयन गरेको छ । सभापतिमा रुपन्देहीका शालिकराम घिमिरे निर्वाचित भएका छन् ।

सभापतिमा ६ जनाबिच चुनाव भएको थियो । जसमा घिमिरेले १९९ मत पाएका थिए । सदर मतको ५१ प्रतिशत मत नपाएपछि दोस्रो चरणको चुनाव हुने भनिएको थियो । तर अर्का निकटतम प्रतिस्पर्धी गोपाल घिमिरेले शालिकरामलाई सभापतिमा स्वीकार गर्दै पछि हटेपछि दोस्रो चरणको चुनाव भएको थिएन । सभापतिमा अर्घाखाँचीका गोपाल घिमिरेले ८७, रुपन्देहीका गणेश पौडेलले ८४, बाँकेका डा. राजकुमार सुवेदीले ८०, रुपन्देहीका मञ्जु भुसालले ७१ र रुपन्देहीका मधुप्रसाद अर्यालले सबैभन्दा कम १९ मत प्राप्त गरेका थिए । सभापतिमा निर्वाचित घिमिरे प्रदेश सदस्य, कोषाध्यक्ष हुँदै उप-सभापति बनेका थिए ।

दोस्रो चरणमा भएको निर्वाचनबाट उपसभापति पदमा दुर्गा अर्याल निर्वाचित भएकी छन् । उपसभापतिमा अर्यालसँगै कमलप्रसाद पोखरेल, लोकनाथ विक, भक्तबहादुर डांगीले प्रतिस्पर्धा गरेका थिए । अधिवेशनमा ८४३ मतदाता रहेको सो पार्टीले बताएको थियो । तर पहिलो चरणको निर्वाचनमा ५४२ मत र दोस्रो चरणको मतदानमा २४८ मत मात्र खसेको थियो । पहिलो चरणको निर्वाचनमा मतदान गरेपछि प्रतिनिधिहरू घर फर्केकाले दोस्रो चरणको मतदानमा न्यून मत खसेको हो ।

जसमा दुर्गाले १०४ मत पाएर निर्वाचित भएकी हुन् । महामन्त्रीमा सीएम उपाध्याय निर्वाचनमा परेका थिए । दुई सहमहामन्त्रीका लागि ७ जनाले प्रतिस्पर्धा गरेकामा पुरुषार्थ विक्रम पौडेल र महिलातर्फ मुना हमाल निर्वाचित भएकी छन् । पौडेलले ९० र हमालले १७८ मत पाएर निर्वाचित भए ।

प्रदेश समिति सदस्यहरूमा प्रभा ज्ञवाली, शिलाकुमारी के सी, भगवती न्यौपाने ढकाल, निरज गहतराज, कृष्णा वि.क., भोजबहादुर बुढाथोकी, सुमित श्रेष्ठ, प्रभा चौधरी, नौशिन फातिमा, अर्जन सापकोटा, निर्मला भट्टराई (निरु), युवराज ढकाल, राजु कार्की, चेतबहादुर बस्नेत, तेजप्रसाद बस्न्याल, लोकनाथ विक, टेकनाथ गिरी, रविन थापा, गिरिराज भुसाल, उदय भूसाल निर्वाचनमा निर्वाचित भएका छन् ।

यस्तै प्रदेश सदस्यहरूमा बिहारी चौधरी, गोविन्द चौधरी, सञ्जयप्रसाद गुप्ता, गौतमप्रसाद पाण्डेय, कमलप्रसाद पोखेल, ओम प्रकाश गुप्ता, मायादेवी खनाल, पार्वती ढकाल, विष्णुप्रसाद पौडेल, अभिमन्यू पोखेल, हेम कुमार जि.सी, विष्णुप्रसाद गौतम, भक्त बहादुर डांगी, कृष्णबहादुर खत्री र कलप्रसाद जैसी मतदानबाट निर्वाचित भएका छन् ।

प्रदेश समिति सदस्य ५७ सदस्यीय हुने भए पनि अधिवेशनले ४० जना मात्र निर्वाचित गरेको छ । प्रदेश कोषाध्यक्ष र प्रवक्ता निर्वाचित कार्यसमितिको बैठकले मनोनित गर्ने रास्वपा नेता डा. बुद्धिप्रसाद शर्माले बताए ।

अधिवेशनमा राजनीतिक, वैचारिक विषयमा कुनै वहस र छलफल नभएको, दोस्रो चरणको चुनावसम्म दुई तिहाई भन्दा धेरै प्रतिनिधि लाखापाखा लागेर ८४३ प्रतिनिधि मध्ये २४८ जना मात्र मतदानमा सहभागी भएका भन्दै प्रतिनिधिहरूले असन्तुष्टी जनाएका थिए । नेकपा एमालेबाट केही महिना अघि रास्वपा प्रवेश गरेका ती प्रतिनिधिले अधिवेशन नेतृत्वमा आउन चाहनेका लागि मात्रै अधिवेशन भएको, तर आम प्रतिनिधिका लागि पार्टीको वैचारिक, राजनीतिक वहस छलफल र मार्गनिर्देशन हुने अपेक्षा गरिएकामा केही पनि नहुँदा खल्लो र भद्रगोल भएको बताए । अधिवेशनमा रास्वपाका सहमहामन्त्री विपिन आचार्यले पार्टीमा पद प्राप्त गर्न खोज्ने पदलोलुपहरूको बिर्गाबिगी रहेको भन्दै चिन्ता व्यक्त गरेका थिए ।

चुनावमा टिकट नदिए पनि पार्टीलाई माया गरेर क्रियाशील भइरहुनु पर्नेमा पदीय भूमिका खोज्ने क्रम बढेको उनले बताए ।

‘यहाँ त चार वर्षमा मन्त्री पाएन भने पार्टी नै छोडिदिन्छु भन्ने साथीहरूको विगाविविग छ,’ लुम्बिनीको प्रदेश अधिवेशनमा आचार्यले भने-‘अथवा, चार वर्षमा सभापति बन्न पाइन भने सभापति त कामै लाग्दैन । अर्को पार्टी तिर जानु पर्छ कि भन्ने लाग्छ । यो सही हो र ?’

पुराना दलबाट धैर्यता सिक्न पार्टीका कार्यकर्तालाई आचार्यले सुझाव दिए । पुरानो पार्टीमा धैर्यता भन्ने कुरा गजब रहेको उल्लेख गर्दै आचार्यले भने-‘३०-३५ वर्ष पछाडि टिकट पाउँदा खेरि पनि त्यो पार्टी प्रति माया थियो उनीहरूलाई । आज हामी चार वर्षमा भनेको जस्तो पद पाएनौं भने अब त मेरो पोलिटिकल करियर सकिहाल्यो कि भनेको जस्तो गर्छौं ।’

आफूबाहेक अरु कोही पनि सही नलाम्ने प्रवृत्ति त्याग्नपर्ने उनले बताए । आफूबाहेक अर्को व्यक्ति पदमा गए देश/पार्टी बिग्रन्छ भन्ने भावना नराख्न उनले कार्यकर्तालाई अग्रह गरेका थिए ।

नगरवासीहरूमा हार्दिक अनुरोध

गर्मी मौसममा हुन सक्ने आगलागीका घटनाहरू र सोबाट हुनसक्ने जनघनको क्षति न्यूनीकरण निम्नानुसार गर्ने गरौं ।

- सलाई, लाइटरजस्ता आगो बाल्ने सामग्रीहरू बालबालिका तथा मानसिक सन्तुलन ठीक नभएका व्यक्तिहरूले नभेट्ने ठाउँमा राखौं ।
- खाना पकाइसकेपछि आगो राम्रोसँग निभाऔं, खाना पकाउने ग्याँस प्रयोगकर्ताले चुलो, रेगुलेटर तथा लाइट आदि समय समयमा निरीक्षण गरौं,
- चुरोट, बिडी जस्ता वस्तुहरू प्रयोग पश्चात् जथा भावी नफालौं र आगो राम्रोसँग निभाऔं ।
- पेट्रोल, डिजल, ग्यास स्टेशनको वरिपरि सलाई, लाइटर जस्ता सामग्रीको बेचबिखन तथा प्रयोग नगरौं ।
- आगलागीका घटना भएमा दमकल, सुरक्षाकर्मी र सञ्चार माध्यममा खबर गरौं ।
- सम्भव भएसम्म घर तथा कार्यालयमा अग्नि नियन्त्रक उपकरण राखौं ।
- आगलागीका घटना घटेमा महिला, बालबालिका, वृद्धवृद्धा तथा असक्तहरूको सुरक्षामा विशेष ध्यान दिऔं ।
- आगलागीको घटना कुनै पनि बेला घट्ने भएको हुँदा पानीका स्रोतहरू चालु अवस्थामा राखौं ।

तिनय कुमार श्रीवास्तव
प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत

सुदीप पौडेल
नगर प्रमुख

कपिलवस्तु नगरपालिका

नगर कार्यपालिकाको कार्यालय, कपिलवस्तु
लुम्बिनी प्रदेश, नेपाल

सम्पादकीय

नागरिकलाई

बाँच्न देऊ सरकार

गरिब हुनु कसैको रहर हुँदै होइन् । उनीहरूको पनि बाँच्ने अधिकार हुन्छ । बाँच्नकै लागि उनीहरु सडकमा विभिन्न पेशा र व्यवसायमा संलग्न हुन्छन् । उनीहरूसँग लगानी गर्ने पुँजी छैन । जीविकोपार्जनको कुनै माध्यम छैन । जेनतेन सडकमा बाँच्ने आधार जुटाउने गरिबप्रति राज्य अनुदार हुनु निन्दनीय छ ।

सुर्खेतमा काफल बेच्दै गरेकी महिलाको काफल फ्याकेर अमानवीय काम भयो । काठमाडौँमा मकै पोल्दै गरेकी महिलाको ठेला खोसेर अमानवीय क्रियाकलाप भयो । पछिल्लोपटक कैलालीमा वन अतिक्रमण हटाउने क्रममा कर्मचारीले टेम्पो भिरबाट खसालेर निन्दनीय काम गरेका छन् । गोदावरी नगरपालिका-४ को बाँसपानीमा सडक छेउमा राखेर खुद्रा सामान बिक्री गर्न पुरानो टेम्पो गोदावरीकै धनादेवी धामीले प्रयोग गरेकी थिइन् । टेम्पोबाट कर्मचारीले सामान भारेपछि टेम्पो घर लैजान्छु भन्दा पनि नमानेर सडकबाट भिरमा खसाली दिएको धामीको भनाइ छ । डिभिजन वन कार्यालयका कर्मचारीले नियतबश नभई अतिक्रमण पन्छाउँदा टेम्पो खसेको बताएका छन्, तर टेम्पो खसेको भिडियो हेर्दा जबर्जस्ती टेम्पो धकेलेर भीरबाट फालेको देखिन्छ ।

पहिले रिक्सा भीरबाट खसाइएको रहेछ । अहिले टेम्पो खसाइयो । टेम्पोमा सामान ल्याएर बिक्री गर्ने र साँझ घर जाने गरी व्यवसाय गर्दा वनका कर्मचारीले सम्भाइबुझाई गर्न सक्थे । तर सडकमा हुने व्यापार रोक्ने नै हो भने त्यो हटाउने काम सडक डिभिजनको काम हो । प्रक्रियागत ढंगले वनका कर्मचारीले गल्ती गरे । अर्को कुरा अतिक्रमण गरी व्यापार गरेको भए पनि भीरबाट टेम्पो खसाल्नु अमानवीय काम हो । कानुन प्रयोग र कार्यान्वयन गर्ने निकायले कानुन हातमा लिने कामले सुशासन दिँदैन । सामाजिक सञ्जालमा भीरबाट खसिरहेको टेम्पोमा भइरहेको आलोचनापछि प्रहरीले १० कर्मचारीलाई नियन्त्रणमा लिएको छ । अब प्रहरीले टेम्पो आफैँ खसेको हो वा खसाइएको हो, प्रष्ट छानबिन गर्नुपर्छ । खसाइएको हो भने वन कर्मचारीलाई कानुनअनुसार कारबाही हुनुपर्छ ।

अहिले सरकारलाई केही नयाँ काम गर्ने हुटहुटी छ । संघीय सरकारको नयाँ काम गर्ने हुटहुटीपछि प्रदेश र स्थानीय सरकार पनि दबाबमा छन् । काम गर्ने हुटहुटीमा ढंग पुग्दा राम्रो नतिजा निस्कन्छ । काम गर्ने ढंग नपुग्दा नतिजा प्रतिकुल आउँछ । राज्यले कानुन हातमा लिएर अमानवीय क्रियाकलाप गर्दै जादा नागरिक प्रतिरोध बढ्दै जान्छ । अन्ततः सरकार कमजोर हुन्छ । जनमतको बल राम्रो गर्नका लागि हो, प्रतिरोध बढ्दै गए चुनावमा प्राप्त शक्ति कमजोर बन्न अर्को चुनाव कुनै पर्दैन ।

१० वर्षको उमेरमा पनि मस्तिष्कको क्षमतामा सुधार आउन सक्ने

काठमाडौँ । बढ्दो उमेरसँगै मानिसको मानसिक तीक्ष्णता र सौँचे क्षमता कमजोर हुँदै जान्छ भन्ने आम मान्यतालाई चुनौती दिँदै एक नयाँ अनुसन्धान सार्वजनिक भएको छ । ‘द युनिभर्सिटी अफ टेक्सस एट डालस’ अन्तर्गतको ‘सेन्टर फर ब्रेनहेल्थ’ का अनुसन्धानकर्ताहरूले गरेको तीन वर्ष लामो अध्ययनले १० वर्षभन्दा बढी उमेर पुगेका मानिसको मस्तिष्क स्वास्थ्यमा पनि सुधार ल्याउन सकिने देखाएको हो ।

वैज्ञानिक जर्नल ‘साइन्टिफिक रिपोर्ट्स’ मा प्रकाशित यस अध्ययनमा १९ देखि ९४ वर्ष उमेर समूहका ३ हजार ९ सय ६६ जना व्यक्तिहरूलाई समावेश गरिएको थियो । अनुसन्धानका क्रममा सहभागीहरूले दैनिक मात्र ५ देखि १५ मिनेट मस्तिष्कलाई क्रियाशील बनाउने विभिन्न अभ्यासहरू (ब्रेन-ट्रेनिंग एक्टिभिटीज) गरेका थिए । तीन वर्षको निरन्तर ट्यााँकिङपछि अनुसन्धानकर्ताहरूले उनीहरूको सौँचे स्पष्टता, भावनात्मक सन्तुलन र जीवनप्रतिको दृष्टिकोणमा मापनयोग्य सुधार पाएका हुन् । मस्तिष्कको स्वास्थ्यमा आएको यो परिवर्तन मापन गर्न अनुसन्धान टोलीले ‘ब्रेनहेल्थ इन्डेक्स’ नामक एक विशेष विधि प्रयोग गरेको थियो । यस सूचकाङ्कले मानिसको निद्राको गुणस्तर, खुसीको स्तर र जटिल सौँचे क्षमतासहित करिब २० वटा सूचकहरूलाई मूल्याङ्कन गर्छ ।

अध्ययनको प्रमुख लेखिका डा. लोरी कूकका अनुसार हरेक मानिसको मस्तिष्क आँठाको छाप जस्तै अद्वितीय हुन्छ र यसमा सधैँ विकासको सम्भावना

रहन्छ । यो अध्ययनले उमेर बढेपछि मस्तिष्क कमजोर हुने पर्थे भन्ने पुरानो धारणालाई गलत साबित गरिदिएको छ ।

यस अनुसन्धानको अर्को रोचक पक्ष के छ भने जुन सहभागीहरूको सुरुवाती मस्तिष्क स्वास्थ्य सूचकाङ्क (स्कोर) सबैभन्दा कम थियो, उनीहरूमा समयसँगै सबैभन्दा ठुलो सुधार देखियो । कम स्कोर भएका मानिसहरू आफ्नो मानसिक स्वास्थ्यप्रति बढी चिन्तित र उत्प्रेरित हुने भएकाले उनीहरूले अभ्यासमा बढी समय लगानी गरेको र त्यसको परिणाम पनि राम्रो देखिएको अध्ययनले जनाएको छ । यद्यपि, पहिलेदेखि नै राम्रो मानसिक क्षमता भएका व्यक्तिहरूमा पनि सुधारका लक्षणहरू रेकर्ड गरिएका छन् ।

सेन्टर फर ब्रेनहेल्थकी प्रमुख निर्देशक डा. स्यान्ड्रा बन्ड च्यापम्यानले मस्तिष्कको क्षमता उमेरले नभई सम्भावनाले निर्धारण गर्ने प्रष्ट पारिन् । उनका अनुसार मस्तिष्कमा कुनै समस्या वा रोग देखिनु अगावै यसलाई स्वस्थ राख्न गरिने प्रयासहरू बुढ्यौली उमेरमा पनि निकै प्रभावकारी हुन्छन् । अनुसन्धानकर्ताहरूका अनुसार मानिसको उमेर, लिङ्ग वा शैक्षिक योग्यता जस्ता कुराले मस्तिष्कको सुधारमा कुनै फरक पार्दैन, बरु व्यक्ति यी अभ्यासहरूमा कति धेरै संलग्न हुन्छ भन्ने कुराले मात्र मुख्य भूमिका खेल्छ । यस विषयलाई थप स्पष्ट पार्न डालस क्षेत्रका करिब ४०० सहभागीहरूको १ हजार २ सयभन्दा बढी मस्तिष्क स्क््यान (ब्रेन इमेजिङ) गरेर थप दीर्घकालीन अनुसन्धान पनि जारी राखिएको छ । एजेन्सी

२०८३ असार ०१, गते सोमबार

Monday Jun 15, 2026

जनताको आशा र राजनीतिक नेतृत्वको परीक्षा

नेपालको राजनीति फेरि एकपटक त्यही पुरानै चक्रमा फसेको देखिन्छ । संसद् अवरुद्ध छ । सरकार र प्रतिपक्ष आ-आफ्नो अडानमा अडिग छन् । सत्ता र प्रतिपक्षबिच आरोप-प्रत्यारोप चलिरहेको छ । तर यो सबैबिच एउटा प्रश्न दिनप्रतिदिन गम्भीर बन्दै गएको छ । यो राजनीतिक संघर्ष कसका लागि हो ? जनताका लागि कि दलहरूका लागि ? लोकतन्त्रको मूल आत्मा संसद् हो । संसद् केवल कानुन बनाउने संस्था मात्र होइन, जनताको सार्वभौम अधिकारको प्रतिनिधि मन्त्र हो ।

जनताले आफ्ना प्रतिनिधिलाई संसदमा पठाउनुको अर्थ आफ्ना समस्या, आकांक्षा र सरोकार त्यहाँ उठ्नु भन्ने हो । तर आज संसद् चलिरहेको छैन। देशका प्रमुख राजनीतिक शक्तिहरू संसद् सञ्चालनभन्दा पनि राजनीतिक लाभ-हानिको गणितमा व्यस्त देखिन्छन् । वास्तविकता के हो भने संसद् अवरोधको कारणभन्दा पनि यसको परिणाम अहिले बढी चिन्ताको विषय बनेको छ । संसद् बन्द हुँदा कानुन निर्माण रोकिन्छ, नीति निर्माण प्रभावित हुन्छ, सरकारमाथिको निराशानी कमजोर बन्छ र अन्ततः जनताका मुद्दा ओभरभलमा पर्छन् ।

तर विडम्बना, संसद् अवरुद्ध हुँदा सबैभन्दा कम चिन्तित देखिनेहरू स्वयं राजनीतिक दलहरू नै हुन् । सरकारले संसद् सञ्चालनको वातावरण बनाउन सकेको छैन। बहुमतको नेतृत्व गरिरहेको सरकारले आफ्नो राजनीतिक कौशल प्रयोग गरेर निकास दिनुपर्ने हो । तर सरकार समस्याको समाधान खोज्नुभन्दा आफ्नो राजनीतिक हैसियत सुरक्षित गर्न बढी केन्द्रित देखिन्छ । सत्ता सञ्चालन भनेको केवल मन्त्रालय चलाउनु होइन, संकट व्यवस्थापन पनि हो । संसद् अवरुद्ध भइरहँदा सरकार मौन बस्नु वा दोष अरुमाथि थोपर्नु नेतृत्वको सफलताको सूचक हुन सक्दैन । यता प्रतिपक्ष पनि पूर्ण रूपमा निर्दोष देखिँदैन ।

लोकतन्त्रमा प्रतिपक्षको भूमिका केवल अवरोध सिर्जना गर्नु होइन, विकल्प दिनु पनि हो । विशेष गरी परिवर्तनको आशा बोकेर उदाएका नयाँ राजनीतिक शक्तिहरूमाथि जनताको अपेक्षा अझ ठूलो हुन्छ । राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीप्रति जनताले राखेको विश्वासको आधार पुराना दलहरूजस्तो नबन्ने अपेक्षा थियो । तर अहिलेको जटिल राजनीतिक परिस्थितिमा रास्वपाले अपेक्षित स्तरको निकासमुखी भूमिका निर्वाह गर्न सकेको छ कि छैन भन्ने प्रश्न उठ्न थालेको छ । वास्तवमा आजको संकट कुनै एक दलको असफलता मात्र होइन । यो नेपालको समग्र राजनीतिक संस्कृतिको संकट हो ।

२०६२/६३ को जनआन्दोलनपछि नेपाली जनताले ठूलो परिवर्तनको सपना

देखेका थिए । गणतन्त्र आयो, संघीयता आयो, नयाँ संविधान आयो। राजनीतिक परिवर्तनका सबै प्रमुख एजेन्डा पूरा भए । तर जनताको दैनिक जीवनमा अपेक्षित परिवर्तन आउन सकेन। आज पनि लाखौँ नेपाली युवाहरूको सपना विदेशको विमानस्थलबाट सुरु हुन्छ । गाउँका घरहरू रिक्तिँदै छन् । खेत बाँधिँदै छन् । उत्पादन घटिरहेको छ । शिक्षित जनशक्ति देशभित्र अवसर नदेखेर पलायन भइरहेका छन्। राजनीतिक नेतृत्वले विकासको भाषण त धेरै गर्‍यो, तर युवालाई देशमै भविष्य देखाउने वातावरण बनाउन सकेन ।

अर्थतन्त्रको अवस्था पनि त्यति उत्साहजनक छैन । बैँकमा तरलता छ, तर लगानीको वातावरण छैन। निजी क्षेत्र विस्तार हुन सकेको छैन। उद्योगी-व्यवसायी भविष्यप्रति आशावादी देखिँदैनन् । उपभोक्ताको क्रयशक्ति कमजोर हुँदै गएको छ। रोजगारी सिर्जना गर्ने क्षेत्रमा अपेक्षित प्रगति भएको छैन । सरकारको नीति र कार्यक्रम हेर्दा महत्वाकांक्षी देखिए पनि कार्यान्वयन पक्ष सधैँ कमजोर रहने पुरानो रोग यथावत् छ । यही कारणले जनतामा एउटा गम्भीर प्रश्न उठ्न थालेको छ, राजनीति आखिर कसका लागि भइरहेको छ ।

संसद् अवरोध हुँदा किसानको मलको समस्या समाधान हुँदैन । बेरोजगार युवाले जागिर पाउँदैन । महेँगिले थिचिएको परिवारलाई राहत मिल्दैन । अस्पतालमा औषधिको अभाव हट्दैन । विद्यालयको गुणस्तर सुध्दैन । तर राजनीतिक दलहरू भने आफ्ना एजेन्डा स्थापित गर्न संसद् नै बन्द गर्न तयार देखिन्छन् । अहिले विश्व परिस्थिति पनि नेपालको पक्षमा सहज छैन । मध्यपूर्वमा बढ्दो तनाव, विश्व अर्थतन्त्रको सुस्तता, अन्तर्राष्ट्रिय व्यापारमा देखिएको अनिश्चितता र भू-राजनीतिक प्रतिस्पर्धाले साना राष्ट्रहरूलाई प्रत्यक्ष प्रभाव पारिरहेको छ । नेपालजस्तो विप्रेषणमा आधारित अर्थतन्त्रका लागि यी चुनौती भन्नु गम्भीर छन् ।

यस्तो बेला नेपाललाई राजनीतिक स्थिरता चाहिएको थियो । लगानी आकर्षित गर्ने वातावरण चाहिएको थियो । रोजगारी सिर्जना गर्ने ठोस योजना चाहिएको थियो । कृषि र उत्पादनमा क्रान्तिकारी सुधार चाहिएको थियो । तर दुर्भाग्यवश राष्ट्रिय बहसको केन्द्रमा यी विषय छैनन् । संसद् किन चल्दैन, कसले अवरोध गर्‍यो र कसले कसलाई आरोप लगायो भन्ने विषयले राष्ट्रिय एजेन्डालाई नै विस्थापित गरेको छ ।

अर्कोतर्फ, जनतामा बढ्दै गएको निराशालाई राजनीतिक नेतृत्वले गम्भीरतापूर्वक बुझ्न सकेको देखिँदैन । लोकतन्त्रको सबैभन्दा ठूलो

शक्ति जनताको विश्वास हो । तर जब जनताले आफ्नो मतको मूल्य अनुभूत गर्न छोड्छन्, तब लोकतन्त्रको जग नै कमजोर हुन थाल्छ । आज धेरै नेपाली नागरिकले एउटै प्रश्न सोधिरहेका छन् । हिजो परिवर्तनका नाममा भएको संघर्षले आखिर के दियो ? अनुहार फेरिए, सरकार फेरिए, गठबन्धन फेरिए, तर शासनशैली किन फेरिएन ? किन आज पनि भ्रष्टाचार, हिलामुस्ती, राजनीतिक भागबन्डा र अकर्मण्यता उस्तै छन् ? यी प्रश्नहरू सामान्य असन्तुष्टि होइनन् ।

यी लोकतान्त्रिक व्यवस्थाको गुणस्तरमाथिका प्रश्न हुन् । राजनीतिक नेतृत्वले यी प्रश्नलाई आलोचनाका रूपमा होइन, चेतावनीका रूपमा बुझ्न आवश्यक छ । नेपाल अहिले एउटा निर्णायक मोडमा उभिएको छ । अवसरहरू पनि छन्, चुनौतीहरू पनि छन् । युवा जनशक्ति छ, प्राकृतिक स्रोत छ, पर्यटनको सम्भावना छ, रणनीतिक भूराजनीतिक अवस्था छ । तर यी सबै सम्भावनालाई उपलब्धिमा रूपान्तरण गर्न राजनीतिक इच्छाशक्ति, सुशासन र स्थिरता आवश्यक पर्छ । दुर्भाग्यवश, आजको राजनीतिक बहस हेर्दा लाग्छ ।

देशभन्दा दल ठूलो, दलभन्दा नेता ठूलो र नेताभन्दा व्यक्तिगत स्वार्थ ठूलो बनिरहेको छ । यही प्रवृत्तिले लोकतन्त्रलाई कमजोर बनाउँछ र जनताको विश्वास क्षय गर्छ । आज नेपाललाई अर्को आन्दोलन होइन, जिम्मेवार नेतृत्व चाहिएको छ । अर्को राजनीतिक प्रयोग होइन, परिणाम दिने शासन चाहिएको छ । अर्को भाषण होइन, काम चाहिएको छ । संसद् अवरोध, शक्ति संघर्ष र आरोप-प्रत्यारोपको राजनीतिबाट देशलाई निकास मिल्दैन । निकास तब मात्र सम्भव हुन्छ, जब राजनीतिक दलहरूले आफ्ना दलगत स्वार्थभन्दा माथि उठेर राष्ट्रिय हितलाई केन्द्रमा राख्छन् ।

अन्ततः इतिहासले राजनीतिक दलहरूलाई उनीहरूले गरेका भाषणका आधारमा होइन, दिएका परिणामका आधारमा मूल्यांकन गर्नेछ । जनताले पनि अब आश्वासनको राजनीति होइन, उपलब्धिको राजनीति खोजिरहेका छन् । संसद् बन्द गरेर होइन, संसद् चलाएर लोकतन्त्र बलियो हुन्छ । जनताको विश्वास जित्ने बाटो पनि त्यही हो । संसद् आज अवरुद्ध हुन सक्छ, तर जनताको आशा सधैँ अवरुद्ध रहँदैन । जब आशा निराशामा बदलिन थाल्छ, तब इतिहासले नयाँ मोड लिन्छ । राजनीतिक नेतृत्वले समयमै यो सन्देश बुझ्नु नै आजको नेपालको सबैभन्दा ठूलो आवश्यकता हो ।

समाचार पत्रबाट

गर्मीमा बालबालिकामा ‘हिट एक्सहस्टन’ :

लक्षण, जोखिम र बच्चे उपाय

कमी (डिहाइड्रेसन) र हिट एक्सहस्टन हुने जोखिम छिट्टै बढ्छ ।

धेरैजसो अवस्थामा हिट एक्सहस्टनका प्रारम्भिक लक्षण सामान्य देखिन्छन् । त्यसैले अभिभावकले यसलाई सामान्य थकान वा गर्मीको असर ठानेर बेवास्ता गर्न सक्छन् ।

तर समयमै ध्यान नदिँदा यो अवस्था गम्भीर बन्दै हिट स्ट्रोक मा परिणत हुन सक्छ, जुन ज्यानसमेत जोखिममा पार्ने अवस्था हो। त्यसैले अभिभावकले यसको सुरुआती संकेत चिन्नु र तुरुन्त उचित कदम चाल्नु आवश्यक छ ।

हिट एक्सहस्टन के हो ?
हिट एक्सहस्टन अत्यधिक गर्मीका कारण शरीरबाट पानी र नुन (इलेक्ट्रोलाइट) को अत्याधिक कमी हुँदा हुने अवस्था हो। यसले शरीरको तापक्रम नियन्त्रण गर्ने प्रणालीलाई कमजोर बनाउँछ र विभिन्न स्वास्थ्य समस्या निम्त्याउँछ ।

बालबालिकामा देखिने प्रमुख लक्षणहरू
हिट एक्सहस्टनका लक्षणहरू बिस्तारै देखिन सुरु हुन्छन् र समयसँगै बढ्न सक्छन् ।

मध्यमदेखि उच्च ज्वरो (१००°F देखि १०४°F सम्म)
चिसो र चिपचिपा छाला
अत्यधिक पसिना आउनु
चक्कर लाग्नु तथा कमजोरी महसुस हुनु
ठाउको दुख्नु
बारम्बार तिर्खा लाग्नु
चिडचिडापन वा व्यवहारमा परिवर्तन आउनु
मांसपेशीमा ऐठन (क्याम्प), विशेषगरी हातखुट्टामा
बान्ता हुनु वा बान्ता जस्तो महसुस हुनु
हिट एक्सहस्टन देखिएमा तुरुन्त के गर्ने ?

यदि बालबालिकामा माथिका लक्षण देखिए भने हिला नगरी निम्न उपाय अपनाउनुपर्छ ।

१. **तुरुन्त चिसो ठाउँमा लैजानुहोस्**
बालबालिकालाई घामबाट हटाएर छायाँ, पंखा वा वातानुकूलित (एसी) कोठामा राख्नुहोस् ।
२. **शरीर चिसो बनाउनुहोस्**
चिसो पानीमा भिजेको कपडाले शरीर पुर्‍ख्नुहोस् वा

हल्का चिसो पानीले करिब १० मिनेटसम्म नुहाउन दिनुहोस् ।

३. **पर्याप्त तरल पदार्थ दिनुहोस्**
पानी, कागतीपानी, भोलिलो पदार्थ वा ओआरएस (ओरल रिहाइड्रेसन सोलुसन) पिउन दिनुहोस् ।

गर्मीबाट बालबालिकालाई कसरी जोगाउने ?

गर्मीमा केही सामान्य सावधानी अपनाउँदा ठूलो जोखिमबाट बच्न सकिन्छ ।

बिहान १० बजेदेखि बेलुका ५ बजेसम्मको चर्को घाममा बाहिर खेल्न नदिनुहोस् ।

हल्का, खुकुलो र सुती कपडा लगाइदिनुहोस् ।

दिनभर पर्याप्त पानी पिउन प्रोत्साहन गर्नुहोस् ।

बाहिर जाँदा टोपी, छाता वा अन्य सुरक्षात्मक सामग्री प्रयोग गराउनुहोस् ।

लामो समयसम्म घाममा बस्न नदिनुहोस् ।

अत्यधिक गर्मी भएको दिनमा बाहिरी खेलकुदको समय सीमित गर्नुहोस् ।

काहिले तुरुन्त अस्पताल लैजानुपर्छ ?

निम्नमध्ये कुनै लक्षण देखिएमा हिला नगरी स्वास्थ्य संस्थामा लैजानुहोस् वा चिकित्सकको परामर्श लिनुहोस् ।

बच्चा अत्यधिक सुस्त हुनु वा बेहोसजस्तो देखिनु

बारम्बार बान्ता हुनु

उच्च ज्वरो कम नहुनु

पानी वा अन्य तरल पदार्थ पिउन नसक्नु

अत्यधिक कमजोरी देखिनु

श्वसाश्रवासामा समस्या देखिनु वा असामान्य व्यवहार गर्नु

हिट स्ट्रोक जस्तो गम्भीर अवस्थाबाट बच्न हिट एक्सहस्टन लाई समयमै पहिचान गर्नु अत्यन्त आवश्यक छ । अभिभावकको सानो सचेतना र समयमै गरिएको हेरचाहले बालबालिकालाई ठूलो स्वास्थ्य जोखिमबाट जोगाउन सक्छ । गर्मीको मौसममा बालबालिकाको विशेष ध्यान राखौँ र उनीहरूको सुरक्षित, स्वस्थ तथा सक्रिय बाल्यकाल सुनिश्चित गरौँ ।

बालरोग विशेषज्ञ

